

วิบากกรรมของ “คนผิวเผือก”

“คนผิวเผือก” ถือได้ว่าประสบความลำบากในชีวิตพอควรเนื่องจากการดูแลแยกถ้าเกิดในทวีปอื่น ๆ ก็ไม่กระไรนัก แต่ถ้าหากเป็นทวีปแอฟริกาแล้วถือว่าโชคร้ายอย่างยิ่ง เพราะอาจถูกไล่ฆ่าเพื่อเอาชิ้นส่วนของร่างกายไปเป็นเครื่องรางของขลัง หรือใช้ประกอบพิธีไสยศาสตร์

การกระทำเช่นนี้เป็นมายาวนาน แต่ก็ไม่มีใครแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เขียนเคยเขียนเรื่องนี้เมื่อ ๘ ปีก่อน แต่สถานการณ์ก็ดูไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ดังนั้น เมื่อกลางเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ตัวแทนรัฐบาล ภาคประชาสังคม รวมประมาณ ๑๕๐ คน จาก ๒๕ ประเทศในแอฟริกาจึงประชุมกันที่กรุงดาร์เอส ซาลาม เมืองหลวงของแทนซาเนีย ซึ่งเป็นประเทศที่มีปัญหาทารุณกรรม “คนผิวเผือก” มากที่สุด

ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา มีรายงานการทำร้าย “คนผิวเผือก” ๕๕๗ ราย ในจำนวนนี้เป็นฆาตกรรม ๑๗๘ ราย ใน ๒๖ ประเทศ การปิดลับของการค้าอวัยวะของคน “ผิวเผือก” นั้นผิดกฎหมาย จึงอาจทำให้สถิติเหล่านี้ต่ำกว่าความเป็นจริง

ผู้เขียนเคยเล่าไว้เมื่อ ๘ ปีก่อนในหัวเรื่อง “ชะตากรรมของคนผิวเผือก” ดังนี้ เราเรียกคนผิวขาวผิดปกติว่า “คนผิวเผือก” ในภาษาอังกฤษ (มาจากคำในภาษาละติน Albus ที่แปลว่า ขาว) ซึ่งปัจจุบันถือว่าคำนี้เป็นคำดูถูก (เช่น เรียก “มึง” ว่า “แม่่ว”) ควรใช้คำว่า Albinistic และเรียกผู้ที่มีลักษณะเช่นนี้ว่า “ผู้ที่มี Albinism” แทน (ในที่นี้ขอใช้ Albinism ในความหมายของการเป็น “คนผิวเผือก”)

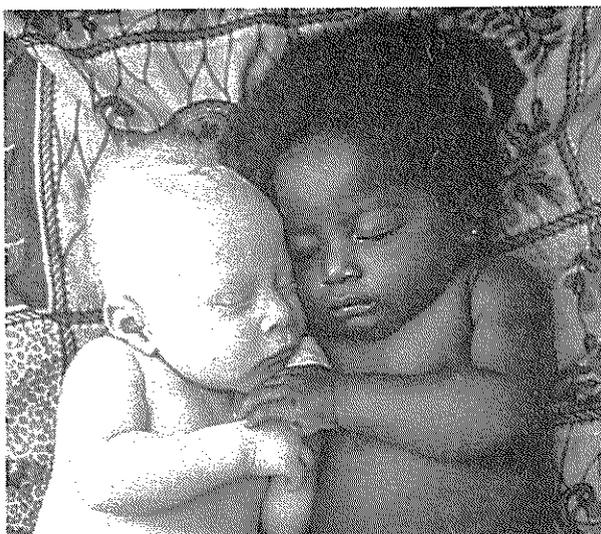
Albinism ถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ ยีนที่รับผิดชอบการผลิตสาร Melanin ซึ่งทำให้สีผิวเข้มเป็นปกตินั้นบกพร่อง Albinism ติดต่อกันไม่ได้ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด

Albinism เป็นผลจากพันธุกรรมที่บกพร่องของทั้งพ่อและแม่ (น้อยมากที่จะมาจากฝ่ายพ่อหรือแม่ด้านเดียว) ดังนั้น โอกาสที่มีลูกเป็น “คนผิวเผือก” จึงต่ำมาก ยีนของ Albinism เป็นลักษณะที่เรียกว่า Recessive ดังนั้น เจ้า Recessive สองตัวจากพ่อและแม่ต้องมาจับคู่กันจึงจะเกิดขึ้นได้ (ถึงแม้พ่อและแม่ไม่มีลักษณะของ Albinism เลยก็อาจมีลูก Albinism ได้เพราะสืบทอดยีนมาจากบรรพบุรุษ)

Albinism เกิดขึ้นทั้งในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนม ปลา นก สัตว์เลื้อยคลาน และสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ Albinism เกิดขึ้นในเพศผู้และเมียได้เท่าๆกัน และเนื่องจากมีผิวที่ขาดเม็ดสีเข้มซึ่งช่วยป้องกันรังสีอัลตราไวโอเล็ต ผิวจึงถูกแสงแดดแผดเผาได้ง่าย

“คนผิวเผือก” โดยทั่วไปมิได้มีอายุสั้นหรือมีลูกไม่ได้ดังที่อาจเชื่อกัน ถ้าอายุสั้นก็มักเกิดจากมะเร็งในผิวหนังหากโดนรังสีอัลตราไวโอเล็ตมากเกินไป (คนเอเชียเป็นโรคนี้น้อยกว่าฝรั่งผิวขาวมาก)

ส่วนสัตว์ Albinism นั้น มักอยู่รอดไม่ได้นานเนื่องจากสีผิวที่ผิดธรรมชาติทำให้กำบังตนเองได้ยากจากศัตรู

“คนผิวเผือก” แยกได้เป็น ๒ ประเภท ประเภทแรก ขาดเม็ดสีในตา ผิว และผม โดยมีตึกริจากไม่มีเม็ดสีเลยจนถึงเกือบเหมือนปกติ อีกประเภทหนึ่งนั้นขาดเม็ดสีเฉพาะในตาเท่านั้น โดยมีสีผิวและสีผมเป็นปกติ หลายคนแม้แต่รูปตาภายนอกก็ดูเหมือนปกติ

Albinism ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับตา และสายตาเนื่องจากตาขาดเม็ดสีทำให้เห็นเส้นเลือดในตาและมีผลกระทบต่อการไม่ดูแสงตลอดจนการพัฒนาของกล้ามเนื้อตา อีกทั้งอาจทำให้ตาเข ตาง่วง ตาสั้น และปัญหาอื่นหลายอย่างของการมองเห็น

นับแต่โบราณ Albinism ถือว่าเป็นเรื่องแปลก บ้างก็ถือว่าเป็นเรื่องถูกสาป หรือเป็นสิ่งอัศจรรย์ หรือสิ่งวิเศษ นอกจาก “คนผิวเผือก” จะต้องเผชิญกับปัญหาสุขภาพส่วนตัวแล้วยังเผชิญกับปัญหาสังคมที่มองว่าเป็นคนแปลกแยกอีกด้วย

ในแอฟริกันนั้นนับว่าหนักหนาที่สุด ใน Zimbabwe (ชื่อเก่าคือ Rhodesia) เชื่อกันว่าการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง Albinism จะรักษา HIV ได้ ดังนั้น จึงเกิดกรณีของการข่มขืนและการถ่ายทอด HIV ให้แก่หญิงเหล่านั้นอย่างน่าสงสาร

แทนซาเนียมีกรณีของฆาตกรรม Albinism ทั้งหญิงชายและเด็กอยู่เนืองๆ และอย่างลับๆ ศพถูกตัดแบ่งเพื่อเอาอวัยวะไปขายให้หมอผีทำพิธีไสยศาสตร์ ถึงแม้ว่าประเทศจะมีประชากรประมาณ ๕๐ ล้านคน แต่ก็มีพื้นที่มากกว่าประเทศไทยหนึ่งเท่าตัว แทนซาเนียมีก๊าซธรรมชาติ ทองคำ เพชร และทรัพยากรธรรมชาติมากมายแต่นำออกมาใช้น้อยมาก ยอดภูเขาที่สูงสุดในแอฟริกาคือ Kilimanjaro และทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดในแอฟริกาคือ Lake Victoria ก็อยู่ในประเทศนี้

“คนผิวเผือก” มีความฉลาดเฉลียวเหมือนคนปกติทุกอย่าง ยกเว้นปัญหาเรื่องผิวหนังและสายตา

นักร้อง นักแสดง ครูอาจารย์ จำนวนมากในโลกเป็น “คนผิวเผือก” (จักรพรรดิองค์หนึ่งของญี่ปุ่นคือ Emperor Seinei องค์ที่ ๒๒ ครองราชย์ประมาณระหว่าง ค.ศ.๔๘๐-๕๐๐ ก็เป็น Albinism)

สำหรับคนงมงายที่ขาดการเคารพความเป็นมนุษย์และโหดร้ายแล้ว “ความเป็นพิเศษ” หรือ “ความผิดปกติ” แล้วแต่จะมองของ “คนผิวเผือก” กลายเป็นส่วนประกอบสำคัญของวาทกรรมช่วยให้คนคิดว่าจะมีโชค ร่ำรวยอายุยืน ฯลฯ ช่างน่าเวทนาชะตากรรมของ “คนผิวเผือก” ในแอฟริกาที่ถูกจ้องมองเพื่อหาประโยชน์ยิ่งนัก

ถ้าหันไปมองรอบตัวและไตร่ตรองให้ดีก็จะเห็นว่าโดยแท้จริงแล้วพวกเราทุกคนต่างก็เป็น “คนผิวเผือก” ด้วยกันทั้งนั้น (๓)